

ÜGYVÉDSÉG — JOGÉLET

Dr. Vladár Gábor — akadémiai levelező tag.

A Magyar Tudományos Akadémia legutóbbi tagválasztása során levelező tagként megválasztotta dr. Vladár Gábort. Vladár Gábor neve kevés írás fölött jelent meg szerzőként — mégis mindenki természetszerűen, örvendetesnek tartotta, hogy Vladár Gábor a Tudós Társaság tagja lett. A magyar jogtudomány körül Vladár Gábornak igen nagy érdemei vannak. Évek hosszú sora óta munkása, Szász Béla halála óta vezetője az igazságügyminisztérium törvény-előkészítő osztályának. A codificatiós osztály korábban csendes félrevonultságot, intenzív belső munkát jelentett. Az utolsó másfél évtizedben, de főleg az utolsó évben a legexponáltabb, a napi élet legaktívabb funkcióját tölti be — olyan a helyzet, mint amikor a szokatlanul erős viharban a hajóra a kapitányi tisztséget az iránytű fizikusa veszi át. A történelemre tartozik a codificatiós osztály élén kifejtett munkának jelentősége. A hivatalon túl is igen nagy tekintélyt szerzett számára két friss szereplése: a legutolsó Groschmid banketten mondott gyönyörű beszéde, amelyet lapunk is teljes terjedelmében közölt és a jogi oktatás reformja ügyében megtartott ankéton tett előterjesztése, amelyek a gondolkodó, író és előadó ragyogó kvalitásaival ékesek.

Szemlélődés.

Az 1934-ben alapított nemzetközi jogbölcészeti és jogszociológiai intézet ezidei római kongresszusán a *jog céljának problémájával* foglalkozott. A tárgyalások anyagát képező kérdés úgy volt feltéve, hogy vajjon a *közjó, a biztonság és az igazságosság* hármias képlete együttesen alkotja-e a *jog célját*, vagy amennyiben nem, akkor ezen három cél közül melyik az, amelyik elsősorban hivatott irányítani a *jogalkotás és jogalkalmazás munkáját*. A vélemények megoszlottak, de mégis többségükben úgy alakultak, hogy *az igazságosság célja került a másik két cél mellett előtérbe*. Persze maga az igazságosság fogalma is vita tárgyát képezte. De bármelyiket nézzük is az igazságosság különböző fogalmi meghatározásai közül: azt, amely az igazságosságot pusztán alaki elvnek tekinti, melynek lényege a pozitív jog esetenkénti egyforma alkalmazásában áll, — avagy azt, amely a társadalom és egyén közötti szociális kiegyenlítésben látja a fogalom tartalmi lényegét, — avagy a további változatok egyikét-másikát, — megállapítható, hogy szinte *va-*